

Opdat de duisternis wijkt, 1, George Cutting

Vraag 1:

Hoe zou ik de straf voor mijn zonden kunnen ontgaan als God rechtvaardig is? Mijn leven is immers één en al zonden.

Antwoord:

Deze vraag die de grondslag van alle rust en vrede raakt, is zo oud als het Bijbelboek Job. 'Hoe zou dan een mens rechtvaardig zijn bij God?' (Job 25:4).

God kan zijn karakter van heiligheid en gerechtigheid niet verloochenen. De zonde zet God op de stoel van de Rechter, en zo zeker als God rechtvaardig is, zo zeker moet ook de zonde een volle vergelding ontvangen. De mensen doen vaak sentimenteel over de liefde van God en vergeten Zijn gerechtigheid. Maar God is even rechtvaardig wanneer Hij een mens in de hemel brengt op grond van Christus' werk, als wanneer Hij een zondaar op grond van zijn eigen werken naar de hel verwijst.

Toen Hij Christus in de heerlijkheid aan Zijn rechterhand plaatste, openbaarde Hij daarin gerechtigheid. Als Hij satan in zijn eeuwige bestemming in de poel van vuur zendt is dat net zo goed volkomen in overeenstemming met Zijn gerechtigheid. Het kan niet genoeg onderstreept worden dat God in de redding van een zondaar even rechtvaardig is als in de verheerlijking van Christus aan Zijn rechte hand en in het oordeel van de buitenste duisternis over satan.

Maar hoe kan God ook maar één mens redden en daarbij rechtvaardig blijven, als iedere mond in het hele menselijke geslacht dicht gestopt is en alle mensen voor Hem schuldig zijn? (Rom. 3:19; 3:9-12).

Luister naar het antwoord van de Heilige Geest: 'Christus Jezus is het echter Die gestorven is' (Rom. 8:34). 'Hij is om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden is Hij verbrijzeld; de straf die ons de vrede aanbrengt was op Hem, en door Zijn striemen is ons genezing geworden' (Jes. 53:5). De straf op de zonde is gedragen door het Lam dat God Zelf gegeven heeft. Iedere vraag van het verontruste geweten naar wat rechtvaardig verschuldigd is met het oog op de zonde, wordt beantwoord door een andere vraag. Een vraag die tot in eeuwigheid uniek zal zijn, namelijk: 'Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?' (Matth. 27:46).

Wie kon dat 'waarom?' van Golgotha beantwoorden? De demonen hadden Hem als de Heilige van God erkend. Konden die machten van de duisternis het antwoord geven? Onmogelijk. Satan had zelf het onderspit moeten delven bij iedere ontmoeting met Hem Die kon zeggen: 'Want de overste dezer wereld komt en heeft aan (of: in) Mij niets' (Joh. 14:30).

Engelen hadden Hem gediend na de verzoeking in de woestijn. Wisten zij niet dat God een welbehagen in Hem had en dat Hij altijd deed wat de Vader welbehaaglijk was? Konden zij die belangrijke vraag dan beantwoorden? Opnieuw moeten we zeggen: onmogelijk! Er staat immers geschreven dat dit dingen zijn waarin engelen begerig zijn in te zien (1 Petr. 1:12). Zijn discipelen hadden gezien dat de mond van de tegensprekers gestopt werd door Zijn

vraag: 'Wie van u overtuigt Mij van zonde?' (Joh. 8:46). Zij moeten bekend zijn geweest met de woorden van David in de psalmen: 'Ik ben jong geweest, ook ben ik oud geworden, maar ik heb de rechtvaardige niet verlaten gezien' (Psalm 37:25).

En toch is hier Jezus Christus, de Rechtvaardige, de enige volkomen rechtvaardige Mens verlaten door God! Onbegrijpelijk! Waarom toch? De mens heeft geen antwoord op die vraag; zelfs de mens die Hem het meest is toegewijd heeft geen antwoord hierop.

God de Vader had Zelf meer dan eens de aandacht van hemel en aarde gevestigd op het feit dat Hij in die nederige Mens volmaakte bevrediging en vreugde vond. Zou Hij nog een keer de hemel openen om het antwoord op dat 'waarom' te geven? Nee. De gezegende Drager van onze zonden moest in de duisternis van die drie uren het verschrikkelijke van dat woord 'verlaten' ten volle ondervinden en voelen, zoals Hij dat alleen kon ervaren. Anderen hadden in voorbijgegangene eeuwen geroepen en zij waren verhoord; zij ontvingen wél uitkomst. Luister naar Zijn woorden die uit die verschrikkelijke duisternis tot ons komen en zich in ons hart boren: 'Ik roep ... maar Gij antwoordt niet' (Psalm 22:3).

Is er dan geen antwoord op die vraag? God zij dank wel, anders was alle hoop op vrede voor u en mij vergeefs! Het geloof heeft een antwoord gevonden. Van wie dan? Als demonen, engelen en mensen geen antwoord konden geven en God geen antwoord gaf, waar komt dan een antwoord vandaan? Het kwam van de lippen van Hem Die daar verlaten was. Hij rechtvaardigde God zwijgend de last te dragen. Wat is dat kostbaar! Het is boven al ons denken kostbaar! Laat dat overal en telkens horen en laat dat nooit vergeten worden: Hij rechtvaardigde God, Die Hem verlaten had, en Hij zweeg.

Luister naar Zijn profetische woorden in Psalm 22:4: 'Gij zijt heilig, Die woont onder de lofzangen van Israël'. Alsof Hij zeggen wilde: U bent zo heilig dat U niets anders kunt doen, in alle gerechtigheid, dan de zonde de rug toekeren, zelfs als Uw geliefde Zoon die zonden draagt. Als de zonde geoordeeld wordt kan er geen verlichting, geen antwoord zijn, totdat de veroordeling volkomen is gedragen. Hoe ernstig, maar ook hoe mooi is dit alles. Het trekt de gevoelens van een zondaar naar de Verlosser, vult zijn hart met vrede en doet het overlopen van dankbaarheid.

Welk beter bewijs kunnen wij nog verlangen dat de zonden van hen die in de Heere Jezus geloven al rechtvaardig geoordeeld zijn - geoordeeld in hun aanbiddelijke Plaatsvervanger en Borg? God kan nu zelf rechtvaardig zijn, en hem rechtvaardigen die uit het geloof in de Heere Jezus is (Rom. 3:26). Wij worden niet gerechtvaardigd omdat er niets tegen ons in te brengen is, maar op grond van het kostbare bloed dat eens voor altijd alle aanklacht die God tot ons kon richten tot zwijgen heeft gebracht.

Aanbid Hem, aanbid Hem,
Die Heiland is en Heer.
De straf op al mijn zonden
kwam op zijn hoofd toen neer.
Ik dank Hem, ik dank Hem.
Hij heeft het werk volbracht.
God oordeelde mijn zonden,
maar Hij, Hij werd geslacht.

Zo zien wij dat de zonden van de gelovige niet aan het oordeel ontkomen. Het evangelie spreekt niet van een God Die in liefde de zonde bagatelliseert, maar van een God van Wie de liefde alleen tot de zondaar kon uitgaan als aan Zijn rechtvaardige eisen tegenover de zonde was voldaan en het oordeel daarover tot het einde toe was uitgewoed.

God heeft op het kruishout
de boodschap geschreven:
Voor de zonde: de dood!
Voor de zondaar: het leven!

***Het prachtige boekje 'Opdat de duisternis wijkt' (115 pag.)
van de Engelse evangelist George Cutting,
dat ingaat op nog veel meer vergelijkbare vragen,
is verkrijgbaar bij uitgeverij 'Uit het Woord der Waarheid' ©.***